

דברי הנפר

שיטפון ומבול
הם כמעט לא מרגשים
אם אין אחר כך
למי לספר עליהם.

הטאו של פו

גיליון מס 1844 * ט"ז אייר תשס"ג * 16 במאי 2003
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

אלק קולינס עודד ליפא (נכד אפשטיין) גולן רוזנקרנץ מיכאלה טנא	21.5	מקס מדר פיל גליק	18.5
חנה מסר ארווין קנטור גפן פרלסון (נכדה) סלע אגמון בר אגמון (נכדים מרקוסון)	23.5	עליזה דויל טוני משיח (נכדה סינה) שירית אסתר דבולט	19.5 20.5

ימי נישואין

 מזל-טוב!	ערב ל"ג בעומר: רותי ודורון כהן ליאורה ויהל עתיר	19.5
	ל"ג בעומר: רותי ושי זיגדון נעה ואפרים מעין אסתר ואבי נצר נעמה וגרשון מדר עירית וטוני ינטיס אורלי ורון ירון יונית וקלייב בלומנטל אפרת ודורי בן חנוך ענת ואיתי סלע גלית ועומר כהן	20.5
	פנינה ומופתי ליפשיץ יעל ודרור זיו סיגל ועומר ינאי	23.5
	דורית וחיים בסו דנית וכפיר בן צבי	24.5

פירורים

****** קיץ בא ושוב חם.... וממש כמו במילות השיר נחתנו נחיתה קשה לתוך החמסינים הבלתי נגמרים. ומה בסה"כ ביקשנו? קצת אויר נעים וקריר בשעות הערב.... אני עוד זוכרת ימים של קיץ שנזקקנו לסוודר בשעות הערב...

****** ואם כבר בקיץ עסקינן, אז הכניסו הבטן, חפשו את בגד-הים, יש אפילו זמן לדיאטת בזק, שכן הבריכה תיפתח ב- 31/5. שני בנייני המלתחות מחכים ברגעים אלו לחיבורן לזרם מים זכים (וקרים... לא חמים).

****** ואף על פי כן ולמרות הכל יכול נוכל לה (לאדישות). כל הכבוד לאודי וגנר ואילן המאירי שתוך **יומיים** התקשרו, ארגנו, צילמו, עמלו, שכנעו והתעקשו ויצא ערב יום העצמאות נעים וחביב עם אווירה טובה כמו בימים ההם. חלוקת הצל"שים היתה רעיון מוצלח במיוחד ונקווה שזו פתיחה של מסורת בחג העצמאות. ארוחת הערב גם היא היתה באווירה חגיגית למרות שלא לוותה בשום טכס שהוא.

****** ושוב שיחות הורים בבי"ס מבוא גליל. מקווה שכולם יצאו בשלום בלי יותר מדי נפגעים בנפש.

****** אלק מוסר שהחלה העברת מועדון "גיל הזהב" למשכנו החדש. כולם עובדים בקצב מטורף מתוך מטרה לסיים עד סוף שבוע זה. ועוד טרם פונה הבניין, כבר יש תושבים ממתינים להיכנס לבית הקודם.

****** ומה קורה עם השכונה? שאלתי, אז ככה: אלק אופטימי. ביקור של מינהל מקרקעי ישראלי פתח אפשרות לקבלת אישור לבניית 70 יחידות דיור. מזה תבינו מה שתרצו....

****** ועוד משהו שאלק סיפר, והאמת שלא ממש הבנתי – אולי אתם תבינו: עובדים שוב במרץ על נושא שיוך הדירות, כולל החלטות מהפכניות חדשות שבדרך, אשר טרם אושרו ועל כן לא ניתן לפרט....

****** אורן מנז'גורסקי וחברתו נמצאים בביקור בארץ לשישה שבועות ואחרי כן חוזרים לאנגליה. תהנו ותבלו.

****** במסגרת הפעילות לגידול דמוגרפי נערך מפגש ראשון בסדרה, של בנים עם חברי משק. המפגש היה מוצלח לדברי רותי גדליזון. הבנים אמרו שטוב היה שחברים נכחו. התחושה היתה שהבנים באמת מחפשים דרך לשילוב מחודש בחיי הכפר הגליליים.

****** והמלצת היום: רותי גדליזון ממליצה לתושבינו יום עיון שיתקיים בראש-פינה בבית העם ביום א' בנושא לקויי למידה. המרצים הם מן המשובחים בשטח.

****** שחר גדליזון ודביר בן-רשף השתתפו ב"אולימפיאדה המיוחדת" בגמר אליפות הארץ שנערכה בחדרה.

שחר זכתה במקום השלישי המאוד מכובד! ב- 50 מ' חתירה ובמקום רביעי ב- 100 מ' חתירה.

ודביר, שימו לב, שימו לב! זכה במקום ראשון בשחיית חזה.

ומקום שלישי ב-.... צילה לא ממש זוכרת.....

יישר כוח חבר'ה, אתם עושים לנו כבוד!!

עד כאן להפעם, תחזיקו מעמד, Keep Smiling.

מיכל גלוק.

פירורים מבני הנעורון / נעורים שלנו:

כיתה ז' עזרו לקשט את חדר האוכל ליום העצמאות. כל הכבוד להם.

נערים ונערות השתתפו ביום השואה וביום הזכרון לחללי צה"ל, בקריאה בשירה ובניגון.

ולמי שעדיין לא יודע, אז צוות ההגברה בנוי אך ורק מנעורון, נעורים ואילן.

תודה לכל אלה שעזרו ותרמו מזמנם וכישרונם..

בשעה טובה נערי י"ב בעמק החולה סיימו את שנת הלימודים בהצגה מלהיבה, וחלקם התחיל במעבר לחדרים.

לצערנו, סיימנו במקום השני בתחרות אזורית בפיינטבול, בתוצאה 2:1 לאיילת השחר. החבר'ה מבטיחים לנצח בשנה הבאה!

ליקט ומסר: אילן מדינה, מדריך הנעורון-נעורים.

מצעדנו עוד לא תם

אילן המאירי זה השם החם של השבוע, כאשר בזמן קצר הצליח לעשות יש מאין.

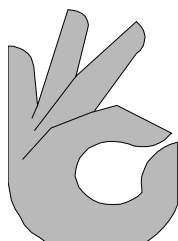
כעובד סוציאלי מיומן הוא התלבש על הבעיה וקבלנו ערב שכולו טפיחה עצמית על השכם. ערב שהוכיח לנו שעם קצת רצון ויכולת אפשר לנצח את השגרה ובזאת אני מעניק תעודת הוקרה לאילן ולכל מי שהסכים לקחת חלק בעשייה לערב זה, כל הכבוד, (אני לא הסכמתי) חבל....

תעודות הוקרה חולקו בערב הזה, כולם היו ראויים, אבל, ותמיד יש אבל, אני מרגיש חובה לעצמי לשלוח מכאן ברכת החלמה מהירה לאיש יקר וצל"ש מיוחד על מפעל חיים של בן-אדם ששעות עבודה לא קיימות אצלו בלקסיקון, וודאי חלק מכם מזהים את האיש ובכל זאת נקרא לאיש בשמו והוא ולא אחר, וילי פינקוס או כפי שהוא נקרא בפי האחיות בבית החולים בשם זאב. תודה לך על השנים שהיו ועל השנים שתהיינה, חזק ואמץ.

אז זהו, חודש המנגל עבר, חודש שבו בעיקר אכלנו, צחקנו, בכינו, הזכרנו נשמות, הרמנו את הדגל לראש התורן, ואף פעם לא נשכח שמצעדנו עוד לא תם.

יום העצמאות הוא יום מיוחד בשבילי, יום שכמו יום-כיפור בא להזכיר לי את הזהות היהודית שלי, ואת הזכות שלי לחיות במדינה שלי, בשקט, בשלווה ובביטחון, תוך כיבוד הזר והשונה. כל שנה נשאלת השאלה האם יש להמשיך בצמידות של יום הזכרון לחללי צה"ל ליום העצמאות ודעתי הברורה בעניין היא שכן צריך להמשיך בנוהג זה, כי למען מטרה זו הם נפלו חללים.

אז שתהיה לנו שנה של עצמאות בכל התחומים, בכלכלה, בביטחון וברוחה. שלא נדע עוד צער ושיעבור הכל ממול.

שבת שלום ומבורך

פרשת השבוע - בהר

הדלקת נרות שבת בשעה: 19:02

הדלקת נר הבדלה וצאת השבת בשעה: 20

שבי

מהמרפאה

שבוע מודעות העור בשיתוף האגודה

למלחמה בסרטן:

להלן תאריכים שבהם ניתן לנסוע לבדוק נקודות חן ע"י רופאי עור ללא הזמנת תורים מראש:

קופ"ח - ק"ש: 18:00-12:00 - 20/5

12:00-09:00 - 23/5

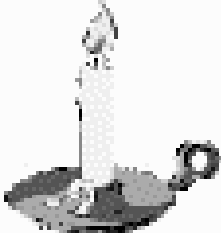
קופ"ח - חצור: 17:00-14:00 - 22/5

קופ"ח דרום - צפת: 16:45-13:30 - 22/5

מומלץ מאד לכולם, בעיקר למנומשים שביננו.

ניתן ליצור קשר עם דורית במרפאה לתאם נסיעות עם חברים אחרים שנוסעים.

צוות המרפאה

יזכור

י"ח באייר תש"ס (2002) גב' סיסי פקר.
 י"ט באייר תשל"ב (1972) מר אוטו נאי.
 כ"א באייר תשכ"ד (1964) מר מאיר פיליפס.
 כ"א באייר תש"ן (1990) גב' אסתר בלק.

בית-בלונד לאן???

שאלת קיום בית-בלונד מגיעה לרגע קריטי.

בשיחה שהיתה לי עם קובי למ (מנהל הקהילה החדש), נאמר לי כי נוכח מצבה הכספית הסופנית של כפר-הנשיא הגו חכמי המקום רעיון מבריק לנסות לייצר הכנסה בכל דרך אפשרית, מחשבה ראויה ולגיטימית. אחת הדרכים שנשקלות היא לנצל כל מבנה ריק או מאויש בקיבוץ להשכרה לכל מיני גורמים חיצוניים, ובכלל זה גם את ששת חדרי בית בלונד ועוד דירת בנים מבקרים.

אנו חברי כפר-הנשיא צריכים להחליט האם בית בלונד שווה שנילחם על קיומו או לא. לי ברור שכן, ואני מזמין כל אחד כמוני להצטרף אלי ושיעזור לי להקים תנועת הצלה לנכס הזה שבל נשכח שנתקבל כתרומה לצורך של אירוח אורחי חברים.

בחישוב גס שעשיתי עולה שכל הרווח שיצא מהשכרת המקום יגיע אולי ל- 30,000 ₪ לשנה. חס-וחלילה שלא תחשבו שאני מזלזל בסכום הזה ולא בחצי הסכום, אך לשים פלסטר על פצע פתוח לא מועיל לפצע.

ישנה הצעה לגבות יותר כסף מהחברים עבור השימוש בחדרים. מי בעד? מי נגד? עד שלא תתקבל החלטה סופית בעניין לא נוכל לדעת. אפשר כבר להתחיל לטרפד את ההחלטה.

לסיום שתי בקשות:

1. אני שוב חוזר ומבקש, אם יש לכם בקשות להזמנת חדר, לדוגמא: בעוד שבועיים שלושה, נא להעביר את התאריכים הרצויים בכתב ולא בטלפון למנוע אי-הבנות אחר-כך.

2. להורי ילדי הבר מצווה, הזמן קצר, המלאכה מרובה והעומס בבקשות לחדרים גדל, לכן אני מבקש מכל משפחה להזדרז להזמין חדרים לאירוח, לא מתחייב להיענות לכל בקשה, אבל לעשות מאמץ כן!

רק בשמחות,
ש ב י.

הבנים בונים את ביתם בכפר הנשיא

ביום שישי הראשון של חודש מאי התכנסו בשעות הבוקר כ – 25 בני משק ו – 15 חברים למפגש ראשון שמטרתו לקרב את הבנים לקבוצ ואת הקבוצ לבנים. המפגש החל בארוחת בוקר טעימה שהוכנה בידיהן המנוסות של אוולין ולאה. לאחר מכן התחלקו המשתתפים לקבוצות וכל קבוצה בנתה "מילון מקומי" [יובא בהמשך].

בשלב הבא נעשה ניסיון לברר עם הבנים האם הם רואים את עצמם בהמשך חוזרים לכפר הנשיא, וכיצד היו רוצים לראות את המקום אליו יחזרו. החברים השתתפו גם הם בדיון והיה בהחלט מעניין, הן לבנים והן לחברים. בחלק האחרון של היום הציג עוזי, מאגף צעירים בתק"ם, מצגת ובה הרעיונות העיקריים שמיושמים היום בקבוצים בנושא חזרת בנים. לבסוף מילאו כולם שאלונים על המשימות שיש לבצע בכדי שהבנים יחזרו לקבוצ.

המפגש הוא ראשון מבין סדרה של מפגשים שבסופם אנו מקווים להביא קבוצה של בנים לחיות כאן אתנו.

במידה וישנם בנים שלא השתתפו במפגש ומעוניינים בתהליך, נשמח מאד אם תפנו לאחד מחברי הצוות.

"המילון המקומי" – פרי זכרונם של בנים וחברים כאחד.

א – אבן התותח, איד אל פידל, אלק – don't aleck me, אמפיתאטרון, אשפה, ארוחת ארבע.

ב – בית יונתן, בית אחרון במולדת, בלדי בני משק.

ג – גן אסתר, ג'ימבו,

ד – "דברי".

ה – ה' – גרעין ה', הדשא של הסרט, הקמה.

ו – וותיקאר.

ז – זיג/זיג בוקס.

ח – אין אות כזאת באנגלית.

ט – טווס, טראמפ.

י – יוחנן.

כ – כפר הנשיא.

ל – לולי פופ, לונה פארק.

מ – מנסורה, מספרי כביסה, משק ילדים.

נ – נושא אוכל.

ס – סקוויג'י, סוברו סטיישן.

ע – עין הפוכה.

פ – פעם ש.....

צ- צריפים.

ק – קאפ אוף טי, קומביין.

ר – רודה,

ש – שום דה בלאדי בר, שמיכת צמר גפן, שבת'ה, שחייה לילית.

ת - תל רומן.

מקווים שגם בהמשך יהיה מעניין,

הצוות לגידול דמוגרפי: לאה, אוולין, שרית,
גבי, טרי, נירה, דריה, שחר יבין קובי ורותי.

כנס בוגרי המכון למדריכי חו"ל לדורותיו!!!

www.jajz-ed.org.il/bogreimachon

לבוגרי המכון מכפר-הנשיא.

במידה ואתם מעוניינים להשתתף בכנס שיתקיים

בתאריכים 23-26/10/03

תתקשרו איתי, על מנת שנארגן נסיעה ביחד!

אילזה בן-חנוך

ערכים

בשבוע שעבר בתיאום עם בת-שבע הקמתי תערוכה של הציורים שלי במועדון חברים. בתכנון היה לפתוח אותה לקהל החברים ביום העצמאות. ובערב שבת שלאחריו. הפתיחה הייתה חגיגית ונעימה, נהנינו. ביום שישי בערב הגעתי שוב למועדון כמתוכנן, להתארגן לקראת המבקרים שאמורים לבוא בשעה 7:30. כשפתחתי את האור במועדון חשכו עיניי. כיסאות בכל מקום, שולחנות מפוזרים, ערימה של כוסות מלוכלכות בכיור מלא נמלים. על הדלפק שאריות של עוגיות מכוסות בנמלים. אז נדהמתי לגלות שחלקם של התמונות שלי לא היה על הקיר. כשהבטתי טוב ראיתי את התמונות שלי מונחות זו על גבי זו בערימה על עגלה. כשתמונת הפסטל שלא סובלות מגע ידי אדם ממש ניזוקו.

לא ידעתי מה לעשות עם עצמי מרוב סלידה מהליכלוך, עוגמת נפש, והרגשה של פגיעה אישית עמוקה בעמל ידי. פשוט ישבתי בהלם. לקח לי הרבה זמן להרגע, בעצם עוד לא נרגעתי. והחלטתי להתחלק איתכם בכאב.

המועדון הוא של כולנו. אני הזמנתי אותו לימים מסויימים בצורה מסודרת וקיבלתי אותו. אם ההנהלה או מישהו רצה או היה אמור לקיים ישיבה במקום שבו מוקמת התערוכה, אין לי בעייה עם זה. אבל לא היה שום צורך לגרום לכזה הרס ונזק לרכוש שלי. ולהשאיר מקום כל כך מלוכלך בחוסר התחשבות טוטלי.

זאת האומנות שלי. רציתי לחלוק ביצירה שלי עם חברים. כל אחד יודע שבחפצי אומנות לא נוגעים.

למה היו צריכים לגעת בכלל בתמונות? למי זה הפריע? ועוד להוריד אותם מהקיר ולהניח אותם בצורה כל כך לא מכובדת.
....ואם זה היה רמבראנט?!

רציתי רק שתדעו.

איירין.

מהמרפאה

1. אנו רוצות להזכיר לחברים שעליכם להביא אתכם כרטיס מגנטי פרטי לכל נסיעה.
2. אישורי מחלה: טופסי מחלה לעובדי חוץ: קיבלנו מכתב מקופ"ח לגבי טופסי מחלה ומעתה - לא ניתן לבקש אישור מחלה לאחר שעברו 10 ימים עד שבועיים לאחר המחלה. יש להגיע מייד עם תחילת המחלה ולבקש אישור. לאחר מכן, ישנה אפשרות לקבל המשך אישור מחלה. לגבי אישור מחלה לליווי משפחה - מעתה יתקבל מכתב מהרופא/ה ולא הטופס המקובל, וזאת שוב, עפ"י הנחיות קופ"ח.
3. ביטוח מושלם: למי שיש בטוח מושלם (מי שקיבל כרטיס קופ"ח בצבע זהב שרשום עליו "כללית מושלם"), מתבקש ליידע את דורית במרפאה בהקדם האפשרי, גם אם כבר יידעתם אותי בעבר. יש לנו אפשרות עכשיו לחייב אתכם על תרופות לפי מחיר מושלם.

תודה ושבת שלום - צוות המרפאה

הפינה האנגלית.

Tess went to her bedroom and pulled a glass jelly jar from its hiding place in the closet. She poured all the change out on the floor and counted it carefully. Three times, even. The total had to be exactly perfect. No chance here for mistakes. Carefully placing the coins back in the jar and twisting on the cap, she slipped out the back door and made her way 6 blocks to Rexall's Drug Store with the big red Indian Chief sign above the door. She waited patiently for the pharmacist to give her some attention

but he was too busy at this moment.

Tess twisted her feet to make a scuffing noise.

Nothing.

She cleared her throat with the most disgusting sound she could muster. No good.

Finally she took a quarter from her jar and banged it on the glass counter.

That did it!

"And what do you want?" the pharmacist asked in an annoyed tone of voice.

"I'm talking to my brother from Chicago whom I haven't seen in ages," he said without waiting for a reply to his question.

"Well, I want to talk to you about my brother," Tess answered back in the same annoyed tone. "He's really, really sick... and I want to buy a miracle."

"I beg your pardon?" said the pharmacist.

"His name is Andrew and he has something bad growing inside his head and my Daddy says only a miracle can save him now. So how much does a miracle cost?"

"We don't sell miracles here, little girl. I'm sorry but I can't help you," the pharmacist said, softening a little.

"Listen, I have the money to pay for it. If it isn't enough, I will get the rest. Just tell me how much it costs."

The pharmacist's brother was a well-dressed man. He stooped down and asked the little girl, "What kind of a miracle does your brother need?"

"I don't know," Tess replied with her eyes welling up. "I just know he's really sick and Mommy says he needs an operation. But my Daddy can't pay for it, so I want to use my money".

"How much do you have?" asked the man from Chicago.

"One dollar and eleven cents," Tess answered barely audibly. "And it's all the Money I have, but I can get some more if I need to."

"Well, what a coincidence," smiled the man. "A dollar and eleven cents-the exact price of a miracle for little brothers."

He took her money in one hand and with the other hand he grasped her mitten and said "Take me to where you live. I want to see your brother and meet your parents."

Let's see if I have the kind of miracle you need."

That well dressed man was Dr. Carlton Armstrong, a surgeon, specializing in neuro-surgery. The operation was completed without charge and it wasn't long until Andrew was home again and doing well.

Mom and Dad were happily talking about the chain of events that had led them to this place.

"That surgery," her Mom whispered. "was a real miracle. I wonder how much it would have cost?"

Tess smiled. She knew exactly how much a miracle cost... one dollar and eleven cents plus the faith of a little child.

A miracle is not the suspension of natural law, but the operation of a higher law..... (A TRUE STORY)